

de, så er de holdninger, Hizb-ut-Tahrir giver udtryk for, lige præcis de holdninger, som disse mennesker er flygtet fra, da de flygtede fra Iran og andre lande. Det er holdninger, der er kvindeundertrykkende; holdninger, der giver udtryk for trusler mod anderledes tænkende; holdninger om, at man skal kunne bruge nogle straffe, som vi aldrig ville drømme om at indføre i Danmark.

Det er meget vigtigt, at vi bekæmper den type holdninger, ligesom det er vigtigt, at vi bekæmper andre foreninger, der giver udtryk for den type holdninger. Tyrkiske skolebørn i Århus oplevede på et tidspunkt at komme i skole, og så var der sat klistermærker over det hele, hvor der stod: Indvandrere koster milliarder – en kugle koster kun en krone. Den slags skal vi også bekæmpe. Det er meget vigtigt, at børn kan gå i skole uden at være bange for at blive mødt med trusler, hverken af den ene eller den anden eller den tredje slags. Det er utrolig vigtigt, at vi bekæmper det.

Men spørgsmålet er så: Hvordan bekæmper vi bedst den type holdninger? Gør vi det ved at have en lang juridisk debat om grænserne for grundloven og forbud? Eller gør vi det ved at gå ud og konfrontere de holdninger, tage debatten om holdninger, lave klare manifestationer om, at det er nogle helt andre værdier vi ønsker at vores samfund skal bygge på? Gør vi det ved at gå ud og fjerne årsagerne? Når vi f.eks. ser, at White Pride i Århus har opbakning blandt en række fodboldtilhængere, at de går ud og truer andre, jamen så kunne det være, at vi skulle se på årsagerne, ligesom da vi hørte nogle af de skolelærere, der udtalte sig om Hizb-ut-Tahrir, som sagde: Det, vi kan se, er, at nogle af de, der tilslutter sig den forening, er unge med ringe voksenkontakt, med ringe selvværd.

Men så er noget af det, vi skal sætte ind med, jo netop at give de unge det selvværd, der gør, at de ikke tilslutter sig hverken Hizb-ut-Tahrir, White Pride, nazister, rockere eller andre grupper, som er tiltrækkende for unge, der har problemer. Så skal vi gøre noget for, at de unge kan se, at de har nogle andre muligheder i samfundet. Vi skal sikre, at der er udsigt til, at de kan få uddannelse og arbejde i stedet for den voldsomme udstødning, der er i samfundet i øjeblikket. Og vi skal tage den demokratiske debat. Det er det, der for alvor ville kunne fjerne grundlaget for, at den type foreninger kan få opbakning, og det er det, der er behov for.

Omkring hele debatten om opslutning til terrororganisationer skrev Politiets Efterretningstjeneste jo rimelig klart i sin årsberetning, at tidligere har der ikke i Danmark været den store grobund for opslutning til terrorisme, men efter at man har strammet adgangsforholdene og efter, at man har lavet langt dårligere økonomiske vilkår, er der desværre en større risiko for opbakning til terror. Derfor er det at sikre, at der er ordentlige økonomiske vilkår også for dem, der er nederst i samfundet, at der ikke er grobund for racisme og andet, noget af det, der kan gøre, at vi får bekæmpet fundamentalismen. Det er det, som vi mener er det allervigtigste at gøre, nemlig at gå ind og fjerne årsagerne, og det er konstant og hele tiden at tage den demokratiske debat om, hvad det er for nogle værdier, vi bygger på. Og så selvfølgelig, at politiet, hver eneste gang der er konkrete trusler, går ind og efterforsker og sørger for at bringe sagen for domstolene, hvis der er grundlag for det.

Hvad angår spørgsmålet om foreningsfrihed og ytringsfrihed, så har vi haft debatten i dag, og vi havde den for nylig omkring Pædofilforeningen. Derfor skal jeg bare fastholde det udgangspunkt, som Enhedslisten har haft hele tiden under denne debat, at det er vigtigt, at vi i et demokratisk samfund har ytringsfrihed, har foreningsfrihed, og at politiet selvfølgelig går ind og efterforsker sager, hvor der er mistanke om, at de grænser, der er sat for foreningsfriheden og ytringsfriheden, ikke er overtrådt.

Kl. 19.30

Men vi kan ikke som folketingsflertal gå ind og lave konkret bevisvurdering, og vi kan ikke gå ind og blande os i konkrete enkeltsager om, hvorvidt der skal rejse sag ved domstolene eller ej. Det er ikke Folketingets opgave. Det er anklagemyndighedens og politiets opgave at efterforske konkrete sager og foretage vurderingen af, hvorvidt der er grundlag for at rejse de sager eller ej.

Der er også jævnlige sager, som jeg får kendskab til, hvor jeg bliver spurgt, hvorfor der ikke er gjort noget i sagerne. Jeg kan stille spørgsmål til dem, jeg kan undre mig, jeg kan se på, om lovgivningen skal ændres, men jeg kan ikke gå ind og fremsætte forslag om, at justitsministeren skal pålægge f.eks. politiet i Århus at rejse sag omkring de klistermærker, der var der, eller på anden vis gå ind i konkrete sager.

Det er ikke Folketingets opgave at pålægge justitsministeren at rejse sag i bestemte sager.